

Apáca-uralom az új Szent János-kórházban

Az új Szent János-kórház a székesfőváros legújabb és állítólag legmodernebb kórháza. Az épület tényleg modern, a pavilonokat hatalmas park veszi körül, azonban a falak közt fura állapotok uralkodnak. A II. belgyógyászati pavillonban kezelik a bujakóros és egyéb venerikus betegeken kívül a gyomor- és bélbajban szenvedőket is. Ennek az osztálynak az étrendje nem diétikus ételek megfekszik a beteg gyomrára, ami a gyógyulást késlelteti.

Az illemhelyek elképzelhetetlenül mocskosak és ilyenformán használhatatlanok. A fürdőszobákra ugyanaz áll. A betegeknek a termekben dohányozniuk nem szabad, arra azonban nem ügyelnek fel, hogy a fürdőszobákban és illemhelyeken ne cigarettázzanak. Ez okozza azt, hogy a betegek az elviselhetetlen piszok ellenére is sokat tartózkodnak e helyiségekben és a dohány füstje a szomszédos termekbe tódul az ajtón át. A belgyógyászati terem levegője csupa füst.

A tüdő- és mellbetegek pavillonja a Diós-árok felé néz. A betegek a ma délelőtti erős szélben kinnt járkáltak és feküdtek az udvaron. Ez nem volna baj, mert tudjuk, hogy az ilyen betegeknek folyton a levegőn kell lenniük, azonban velük szemben a Diós-árok tulsó partján villát építenek, a téglás és malteres szekerek porát pedig egyenesen a betegek hordja a szél. A Diós-árok ugyanis a vámvonalon fekszik, ahol sok szekér fordul meg naponta, az ut pedig roppant primitív és rettenetesen poros. A betegekkel szemben van a fogaskerekű vasut vonala is, ahonnan a kis masina egész nap a tüdőbetegek pavillonjára pöfögi a füstöt.



Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző

Cím Apáca-uralom az új Szent János-kórházban.

Forrás: Pesti tükör

Bp.

(Hely)

1913 VI/8

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Osztályozás

Tárgy

614.441

Hely

Idő

1913

Személy

Eladják a tejet.

Ezen az osztályon egyéb baj is van. A betegeknek sok tejet kell inni, ezt azonban az apácák állítólag vízzel hígítják fel és a jó, tiszta tejet titokban drága pénzért adják el a protekciós betegeknek.

Az apácákra általában sok a panasz. Gorombáskodnak a betegekkel, szidják őket és éppenséggel nem „nővéri” szeretettel bánnak velük. A polgári ápolónőkkel viszont általában meg vannak elégedve a betegek.

Protezsáznak a nővérek

Nagy a harag az apácák ellen a Wodianer-alapítványi üdülő-pavillonban. Ez az épület az üdülő-betegek számára létesült és benne lakni legfeljebb két hétig szabad, azonban egyes betegeknek túlteszik magukat ezen a szabályon. Most is van két olyan lakója a pavillonnak, akik már két hónapja vannak ott és noha hetenként kétszer-háromszor bejön-

nek a városba, még mindig „üdülnek”. A Wodianer-üdülőben kevés az ápolónő és egyéb személyzet és az apácák ezért az egyik üdülő beteg leánnyal végeztetik az alantasabb teendőket.

Utálja a krajcárokat!

Az egyik kedves testvér vett a saját költségén egy grammofont, hatvan lemezzel, állítólag a betegek szórakoztatására. Ezt a masinát a társalgóban állították fel és az ebéd után mindig megszólaltatják. Ilyenkor az apáca egy bádorperselylyel gyűjtést rendez a kezelési költségek fedezésére. És megüzeni az apácát, hogy a krajcárokat elvből utálja és csak a fehér pénzt szereti. Ha valamelyik beteg adakozott, akkor az Ave Máriát és a Stabat Matert félre teszik és Fráter-nóták meg kuplék kerülnek elő.

*

Ezek a panaszok, melyekkel a kórház ápolottjai keresnek föl bennünket. Nem lehet módunkban a panaszokat ellenőrizni, nem is kívánunk senkit megvádolni, de szolgálatot vélnünk tenni a közérdeknek, amikor a nyilvánosság elé segítjük a panaszkodókat, mert így módját ejtjük annak, hogy a főváros illetékes tényezői vegyék lelkiismeretes vizsgálat alá a kórházat és ne engedjék, hogy bármilyen okból is a kórház ellen panaszkodni lehessen.